

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 9 / 2 lutego 2020 ISSN 2080-0010
Święto ofiarowania Pańskiego

LITURGIA SŁOWA

D-9 F K GN9 7 NMH5 B-9
MI 3, 1-4

Czytanie z Księgi proroka Malachiasza: To mówi Pan Bóg: «Oto Ja wyślę anioła mego, aby przygotował drogę przede Mną, a potem nagle przybędzie do swej świątyni Pan, którego wy oczekujecie, i Anioł Przymierza, którego pragniecie. Oto nadejdzie, mówi Pan Zastępów. Ale kto przetrwa dzień Jego nadejścia i kto się ostoi, gdy się ukaże? Albowiem On jest jak ogień złotnika i jak ług farbiarzy. Usiądzie więc, jakby miał przetapiać i oczyszczać srebro, i oczyści synów Lewiego, i przecedzi ich jak złoto i srebro, a wtedy będą składać Panu ofiary sprawiedliwe. Wtedy będzie miła Panu ofiara Judy i Jeruzalem jak za dawnych dni i lat starożytnych».

Oto słowo Boże

DG5 @A F9 GDCBGCFM>BM
Ps 24, 7-8. 9-10

Pan Bóg Zastępów, On jest Królem chwały

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały.
Kto jest tym Królem chwały? †
Pan, dzielny i potężny, * Pan, potężny w boju.

Bramy, podnieście swe szczyty, †
unieście się, odwieczne podwoje, *
aby mógł wkroczyć Król chwały.
Kto jest tym Królem chwały? *
Pan Zastępów: On jest Królem chwały.

8 FI ; -9 7 NMH5 B-9
Hbr 2, 14-18

Czytanie z Listu do Hebrajczyków: Ponieważ dzieci uczestniczą we krwi i ciele, dlatego i Jezus także bez żadnej różnicy stał się ich uczestnikiem, aby przez śmierć pokonać tego, który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła, i aby uwolnić tych wszystkich, którzy przez całe życie przez bojaźń śmierci podlegli byli niewoli. Zaiste bowiem nie aniołów przygarnia, ale przygarnia potomstwo Abrahama. Dlatego musiał się upodobnić pod każdym względem do braci, aby stał się miłosiernym i wiernym arcykapłanem wobec Boga dla przebłagania za grzechy ludu. W czym bowiem sam cierpiał będąc doświadczany, w tym może przyjść z pomocą tym, którzy są poddani próbom.

Oto słowo Boże

D-9 K DF N98 9 K 5 B; 9 @
Łk 2, 32

Światło na oświecenie pogan
i chwała ludu Twego, Izraela.

9 K 5 B; 9 @5
Łk 2, 22-40

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza: Gdy upłynęły dni oczyszczenia Maryi według Prawa Mojżeszowego, rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby Go przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: «Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu». Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek sprawiedliwy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzysz śmierci, aż nie zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela». A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu». Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostawała wdową. Liczyła już osiemdziesiąt czwarty rok życia. Nie rozstawała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedszy w tej właśnie chwili, sławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jerozolimy. A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta Nazaret. Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napelniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

Oto Słowo Pańskie

K ?`ja UŁW .

Święto ofiarowania Pańskiego	2
Chrzest św. początkiem nowego życia - cz. 4	2
Morysin - cz. 4	3
Nabożeństwa w pierwszym tygodniu miesiąca	3
7.02.2020 r. - Pierwszy piątek miesiąca	3
W dzwonnicy wystawa obrazów pani Zofii Michalskiej	4

KOMENTARZ

Spójrzmy jak wiele możemy dowiedzieć się o Jezusie Chrystusie w dzisiejszych czytaniach. Pierwsze czytanie mówi nam, że przybędzie On do swej świątyni – czy nie dokonuje się to podczas każdej Mszy świętej?

Psalm mówi nam, że on jest Królem chwały – czy nie obchodzimy uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata w ostatnią niedzielę roku liturgicznego?

Drugie czytanie przypomina nam, że stał się uczestnikiem ciała i krwi czyli człowiekiem, upodobnił się do nas – czy to nie święta Bożego Narodzenia? I dodaje, że stał się miłosiernym i wiernym arcykapłanem dla przebłagania za grzechy nasze oraz przez swą śmierć pokonuje diabła, który to dzierżył władzę nad śmiercią – czy tych tajemnic nie obchodzimy podczas Świętego Triduum?

Józef i Maryja dziwili się się temu, co o Nim mówił starzec Symeon. A My czy się dziwimy, zachwycamy osobą Jezusa i czy chcemy Go coraz lepiej poznać przez lekturę Biblii i uczestnictwo w liturgii?

Ks. Tomasz Lis

Święto ofiarowania Pańskiego

Według Księgi Kaptłańskiej (12,1-8) każda kobieta w 40 dni po urodzeniu chłopca powinna była przyjść do świątyni i poddać się obrzędowi oczyszczenia. Składała przy tym na ofiarę całopalną baranka, a na ofiarę przebłagalną gołąbka lub synogarlicę. Ubodzy składali w ofierze parę gołębi lub synogarlic. Wówczas to kapłan udzielał błogosławieństwa i oczyszczał matkę, skrapiając ją krwią ofiarnych zwierząt.

Tak też i było z Maryją. W czterdziestym dniu życia Jezusa przyniosła Go do świątyni, by wypełnić Prawo Starego Testamentu. Obok Jezusa i Jego Matki w obrzędzie ofiarowania udział wziął także starzec Symeon. Czekał przez wiele lat z tęsknotą, miłością i wiarą. Zestarzał się i pochylał ku ziemi, ale wiara i miłość tak uwrażliwiły jego duszę, że gdy biedni i nie znani mu Rodzice wnosili Dziecię - ze szczególnym tchnieniem łaski dostrzegł w Nim Tego, którego oczekiwał.

W święto Ofiarowania przynosi się do kościoła świecę. Zapalamy je i stoimy wobec Boga ze światłem w rękach. Tak jak Maryja, która przyniosła do świątyni swojego Syna, a Symeon nazwał Go światłością narodów. Ludowa nazwa "**Matki Bożej Gromniczej**" wywodzi się ze zwyczaju poświęcenia w tym dniu świec zwanych gromnicami.

Dawniej gospodarz po powrocie z kościoła błogosła-wił zapaloną gromnicą swoje pole, obejście i zwierzęta w stajni. Potem kopciem robił znak krzyża nad drzwiami i oknami domu. Tradycyjnie gromnice przechowuje się nad obrazami świętych. Z zapaloną gromnicą wychodzi się naprzeciw kapłanowi niosącemu Najświętszy Sakrament do chorego. W chwili śmierci daje się ją konającemu do rę-

ki. W czasie burzy stawia się ją w oknie lub przed obrazem Najświętszej Maryi Panny, a gdy w pobliżu wybucha pożar, wynosi się ją przed dom, modląc się o oddalenie niebezpieczeństwa.

Obraz pędzla Piotra Stachewicza pt. Gromniczna pięknie ujmuje tę rzeczywistość. Maryja idzie po śniegu, przez pola i zapalonym światłem - mocą Chrystusa odgania od ludzkich zagród i serc groźne wilki, symbol złych mocy. A poeta Kazimierz Laskowski wołał w wierszu: " Idą ludzie z kościoła / Bez obawy i lęku - / Ten się śmierci nie boi, / Co gromnicę ma w ręku! "

Czym jest to święto dla nas? Przede wszystkim mamy sobie uprzytomnić, że każdy z nas jako chrześcijanin winien być świa-

łością dla świata. To znaczy życiem ukazywać Chrystusa, utożsamić nasze myślenie z Ewangelią Jezusa, gdyż założone przez Niego "chrześcijaństwo nie jest czystą nauką, ani teorią" na temat tego, co było i co będzie z duszą człowieka, ale jest świadectwem rzeczywistego wydarzenia, mającego wpływ na całe życie człowieka" (L. Wittgenstein). Chrystus jest Bogiem, którego chrześcijanin przez wiarę spotkał i swoje życie stara się stosować do Niego. A przed każdym z nas stoi perspektywa krainy światła. Czy uda mi się tam wejść?

Ks. Andrzej Supłat

Źródło:

<https://niezbednik.niedziela.pl/artukul/220/Ofiarowanie-Panske>

Chrzest św. początkiem nowego życia - cz. 4

Obrzędy liturgiczne

„Obrzędy wstępne” usiłują właściwie rozpoznać wolę kandydatów lub ich rodziców, aby przyjąć sakrament oraz jego konsekwencje. Potem następują czytania biblijne, które ilustrują tajemnicę chrzcielną i są komentowane w homilii. Następnie wzywa się pośrednictwa Świętych, w obcowanie których będzie włączony kandydat. Modlitwa egzorcyzmu i namaszczenie olejem katechumenów oznacza Bożą opiekę przeciwko knowaniom złego ducha. Następnie błogosławi się wodę formułami o wzniosłej treści katechetycznej, które nadają kształt liturgiczny węzłowi woda-Duch. Wiara i nawrócenie uobecniają się poprzez trynitarnie wyznanie wiary i wyrzeczenie się Szatana i grzechu.

Następnie wkracza się w fazę sakramentalną obrzędu „obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo” (Ef 5, 26). Obmycie, czy to przez polanie, czy przez zanurzenie, powinno odbyć się w taki sposób, żeby woda spłynęła po głowie, co oznacza w ten sposób autentyczne obmycie duszy. Ważną materią Sakramentu jest woda, uważana za taką zgodnie z ludzkim zdrowym rozsądkiem. Kiedy szafarz z wylewa trzykrotnie wodę na głowę kandydata albo ją zanurza, wypowiada słowa: „NN., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”.

Obrzędy pochrzcielne (lub wyjaśniające) ilustrują dokonaną tajemnicę. Namaszcza się głowę kandydata (jeżeli bezpośrednio potem nie następuje bierzmowanie), żeby ogłosić jego udział w powszechnym kapłaństwie i wspomnieć przyszłą chryzmację.

Wręcza się białą szatę jako zachętę do zachowania chrzcielnej niewinności i jako symbol nowego udzielonego życia. Świeca zapalona od paschału symbolizuje światło Chrystusa, przekazane, aby nowo ochrzczony żył jak synowie światła. Obrzęd „effatha”, dokonany w uszach i w ustach kandydata oznacza gotowość słuchania i głoszenia słowa Bożego. Na koniec odmówienie „Ojcie nasz” przed ołtarzem – w przypadku dorosłych, w ramach liturgii eucharystycznej – objawia nowy stan dziecka Bożego.

Szafarz i podmiot

Zwyczajnym szafarzem chrztu jest biskup i prezbiter, a w Kościele łacińskim również diakon. W przypadku konieczności ochrzcić może każdy mężczyzna lub kobieta, nawet niechrześcijanin, pod warunkiem że będzie miał intencję uczynienia tego, w co wierzy Kościół, kiedy tak czyni.

Chrzest jest przeznaczony dla wszystkich mężczyzn i kobiet, którzy go jeszcze nie przyjęli. Konieczne właściwości kandydata zależą od jego kondycji dziecka lub dorosłego. Dzieci, które jeszcze nie doszły do używania rozumu, powinny przyjąć sakrament w pierwszych dniach życia, kiedy tylko pozwoli na to ich stan zdrowia i stan zdrowia matki. Inne postępowanie jest, używając mocnego wyrażenia Świętego Josemarii „ciężkim uchybieniem sprawiedliwości i miłości”. W rzeczywistości, jako brama do życia łaski, chrzest jest wydarzeniem całkowicie bezinteresownym, dla którego ważności wystarczy, żeby nie był odrzucony.

Z drugiej strony wiara kandydata, która jest koniecznie wiarą eklezjalną, uobecnia się w wierze Kościoła. Niemniej jednak, istnieją określone granice praktyki chrztu dzieci. Jest ona niegodziwa, jeżeli brakuje zgody rodziców albo nie istnieje dostateczna gwarancja przyszłego wychowania w wierze katolickiej. Mając na uwadze to ostatnie, wyznacza się rodziców chrzestnych, wybieranych spośród osób o przykładowym życiu.

Dorośli kandydaci przygotowują się do chrztu poprzez katechumenat, o strukturze zgodnej z różnymi praktykami lokalnymi. Mają oni perspektywę przyjęcia podczas tej samej ceremonii również bierzmowania i Pierwszej Komunii Świętej. W tym okresie usiłuje się pobudzić pragnienie łaski, co obejmuje intencję przyjęcia sakramentu, która jest warunkiem jego ważności. Jest to związane z nauczaniem doktryny, która udzielana stopniowo pragnie wzbudzić w kandydacie nadprzyrodzoną cnotę wiary i prawdziwe nawrócenie serca, co może domagać się radykalnych zmian w życiu kandydata.

Philip Goyret

Bibliografia podstawowa:

- Katechizm Kościoła Katolickiego, 1212-1321
- Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego, 251-270

Źródło:

<https://opusdei.org/pl-pl/article/temat-18-chrzest-i-bierzmowanie>

Zakątki i ulice Wilanowa

Morysin - cz. 4

W połowie XIX w., gdy już wszystkie prace ogrodowe i budowlane w Morysinie ukończono powstały tam park angielski nie ustępował Łazienkom Królewskim ani Ogrodowi Saskiemu, będąc odwiedzany przez liczne rzesze warszawiaków. Odbywały się na jego terenie różne imprezy i uroczystości okolicznościowe. Jedne z większych i bardziej wystawnych odbyły się we wrześniu 1858 r. z okazji pobytu w Willanowie cara rosyjskiego Aleksandra II Romanowa, który w towarzystwie Cesarza Francji Napoleona III Bonaparte i Wielkiego Księcia Sasko-Weimarskiego Karola Fryderyka wraz z orszakami, byli podejmowani obiadem przez hrabiów Potockich.

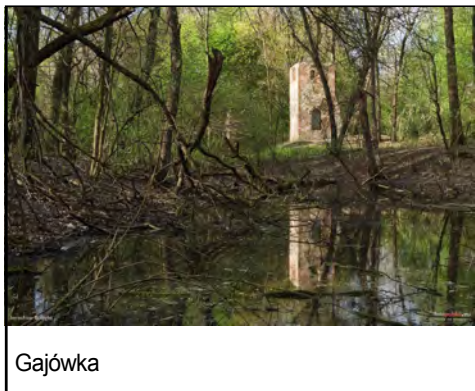
„W uroczystej tej chwili, gdy odwieczne mury pałacu, witały po raz pierwszy Najjaśniejszego Monarchę, (Aleksandra II Romanowa) tymczasem ten sam gmach stroił się na zewnątrz, aby tem godniej uczcić tę pamiątkę jaką Willanów wciągał do historii swej kroniki. Jakoż cała przestrzeń uroczego parku, w którym wszystkie wodotryski puszczone, zajął się ogniem, którym również zabłysnął i cały pałac od strony ogrodu. Świetna ta, pełna okazałości i gustu iluminacja, sięgnęła aż poza obręb gmachu, na drugą stronę wody, ku Morysinkowi, wijąc się dwurzędnym szpalerem po Łące i oparłszy się na górze, na szczycie ruin Morysińskiego gotyku.

Poza tą zaś iluminacją, płonęły olbrzymie ognie, niby wybuchy Wezuwiusza krateru, siejąc blask dookoła i czarujący sprawiając efekt. Wśród tego ognia, po ulicach ogrodu krążyły liczne masy publiczności, przybyłej na tę uroczystość z Warszawy, dla podzielenia wspólnej z Willanowem radości i ujrzenia oblicza Najjaśniejszego Monarchy”.

Według dokumentu przechowywanego w AGAD noszącego tytuł: „Ko ntrola ubezpieczonych budowli w Dobrach Willanów, zebrał i ułożył w 1907 r. i przeznaczył dla administracji Dóbr Willanów – Jó zef Pokrzywnicki”, suma ubezpieczenia wszystkich budynków w Morysinie wynosiła 3670 rubli rocznie.

Domek stróża

Gajówka

Wał ziemny

Oprócz prac konserwatorskich przy budynkach, zbiornikach wodnych i zieleni parkowej Morysina, były tam także wykonywane prace ziemne zabezpieczające pola morysińskie przed skutkami powodzi. Najważniejszą inwestycją z tego zakresu, wykonaną w czasach Branickich, był wał ziemny wybudowany w 1915 r. Pomysł wykonania wału, który chroniłby tereny Morysina powstał w 1914 r. Budowę wału podjęła się firma „Gryf” Maksymiliana Pawłowskiego i Gustawa Pomorskiego z Warszawy. Mieli oni również wykonać wjazdy i zjazdy na okoliczne wały, tak te niskie jedno-metrowe, jak i wysokie sześciometrowe.

W dniu 27 stycznia 1915 r. Administracja Dóbr Willanowskich zleciła Ziemiańskiemu Towarzystwu Melioracyjnemu dokonanie oceny jakości wykonanych prac przez „Gryfa”. Nie obyło się bez uwag. Najistotniejszą uwagą była ta, która mówiła o użyciu zamrożonej ziemi do sypania części wału. Po powtórnym ubiciu ziemi tzw. „babowaniu” uzyskano odpowiednią gęstość ziemi w konstrukcji wału. Ostatecznie w maju 1915 r. prace przy wale zostały zakończone, przyjęte i rozliczone. Jego pozostałości można oglądać do dziś.

Okopy

Pod koniec 1944 r. Niemcy przygotowując się do obrony terenów dzisiejszej dzielnicy Wilanów przed nacierającymi ze wschodu wojskami radzieckimi, przetrzebili drzewostan w Morysinie, szczególnie od strony Zawad. Poprawiali sobie widoczność ostrzału na przedpolu. Swoje pozycje umocnili, kopiąc nad Wilanówką stanowiska ogniowe i linię okopów wzdłuż skraju lasu. Okopy te są dobrze widoczne do dzisiejszego dnia. Po wojnie tereny Morysina, podobnie jak pozostała część Dóbr Willanowskich należących do państwa Radzieckim, przejęli komuniści.

Część zadrzewioną, parkową, przekazano Muzeum Narodowemu w Warszawie, natomiast tereny rolne, ze stojącą na nich neogotycką bramą powierzono Agrilowi, a w latach późniejszych SGGW. Pola, których strzegł Jan Matysiak, są uprawiane do dziś. Natomiast sam park morysiński i stojące w nim budowle skazano na zatracenie. To tak, jakby dziś zaprzestać na dziesięciolecia prac pielęgnacyjnych w parku i prac remontowych przy zabudowaniach znajdujących się w Łazienkach Królewskich w Warszawie. Efekt byłby taki sam jak w Morysinie. Dziś przypomina on amazońską dżunglę o piętrowo wykształconym drzewostanie, bogactwie krzewów i runa leśnego.

W mojej młodości był wspaniałym miejscem na organizowanie różnych gier i podchodów. W latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku, na morysińskich polanach były organizowane obozy harcerskie. CDN...

Krzysztof Kanabus

Źródła:

została podane w ostatniej części artykułu

PONIEDZIAŁEK

3 lutego 2020 r. godz. 18.00

Msza Święta wotywna
o Duchu Świętym.

WTOREK

4 lutego 2020 r.

Msza św. o godz. 17.00
Modlitwa za dzieci o godz. 17.30

Modlimy się za dzieci,
zwłaszcza za te, które odeszły od wiary
i Kościoła oraz ich rodziców.

ŚRODA

5 lutego 2020 r. godz. 17.00

Msza Święta w intencji kapłanów
pracujących w naszej parafii.

CZWARTEK - Dzień Kapłański
6 lutego 2020 r.

po Mszy Świętej o godz. 17.00
odmawiamy Koronkę do Miłosierdzia
Bożego. W tym dniu modlimy się
o powołania kapłańskie.

Zapraszamy do wspólnej modlitwy.

Święto ofiarowania Pańskiego – 2 lutego 2020 r.

1. Dziś przypada pierwsza niedziela miesiąca. Nabożeństwo eucharystyczne zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie procesja wewnątrz kościoła. Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji.
2. W najbliższy poniedziałek, o godz. 18.00. zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Duchu Świętym. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.
3. We wtorek modlimy się w sposób szczególny za dzieci. Msza św. w intencji dzieci, zwłaszcza tych które odeszły od wiary i kościoła oraz ich rodziców, zostanie odprawiona o godz. 17.00. Po Mszy św. rodzice modlić się będą w intencji swoich dzieci odmawiając różaniec.
4. W tym tygodniu przypada I czwartek i I piątek miesiąca. W czwartek, o godz. 17.00. zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym Wiecznym Kapłanie, a po Mszy zostanie odmówiona koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególnie modlimy się o powołania kapłańskie.
W piątek Msza św. wotywna o Najświętszym Sercu Pana Jezusa zostanie odprawiona o godz. 12.00., a o godz. 18.00. Msza św. z intencją wynagradzającą Bożemu Sercu. Po Mszy wraz z Wspólnotą Odnowy w Duchu Świętym zapraszamy na Nabożeństwo Pierwszopiątkowe.
Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać rano i od godz. 16.00. Pragniemy również odwiedzić chorych i osoby w podeszłym wieku. Imiona i nazwiska oraz adresy osób pragnących skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjąć Najświętszy Sakrament prosimy zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej.
5. Światowy Dzień Chorych w naszej parafii będziemy obchodzili we wtorek, 11 lutego, we wspomnienie NMP z Lourdes. Na Mszę św. o godz. 10.00. zapraszamy wszystkie osoby w starszym wieku i chore. Prosimy również wolontariuszy o pomoc w dowiezieniu do kościoła osób, które same nie będą mogły przybyć na tę uroczystość.
6. Zachęcamy do przekazania 1% podatku na rzecz fundacji parafialnej „Fundacja Ecclesia Villanovensis” – numer KRS: 0000331641.
7. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
  - w środę, 5 lutego, wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy,
  - w czwartek, 6 lutego, wspomnienie św. męczenników Pawła Miki i towarzyszy.
 Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
8. Miłosiernemu Bogu polecamy zmarłych w minionym miesiącu naszych parafian:
  - śp. Danutę Stęborowską,
  - śp. Pawła Musiał,
  - śp. Teresę Górka,
  - śp. Janusza Jakimiak,
  - śp. Annę Purchla,
  - śp. Leszka Radek,
  - śp. Jana Lipka.
 Wieczny odpoczynek racz im dać Panie a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

PIERWSZY PIĄTEK MIESIACA LUTEGO

7 lutego 2020 roku

Msza Święta o godz. 18.00
w intencji wynagradzającej Bożemu
Sercu, a po Mszy św. Wspólnota
Odnowy w Duchu Świętym
wraz z Kapłanem poprowadzi
nabożeństwo pierwszopiątkowe.

Galeria DZWONNICA

Zapraszamy do dzwonnicy
na wystawę obrazów
pani Zofii Michalskiej

Firma g_c_Utc`jWUDUfUu dk` k`5bbmk`KjUbckjY

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

?UbWfUfjUWrbBU
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.0 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 184 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

cX'12'01" do 9.02.2020`

Modlmy się,
aby narodzony Zbawiciel
błogosławił w Nowym Roku
naszym rodzinom,
parafii i ojczyźnie.